

komne hjem med den Overbeviisning, at der er den bedste Udsigt til, at der derigjennem vil kunne udrettes Noget. Det er ganske vist, at i enkelte Henseender er man uheldigt stillet, og af hvad den ærede sidste Taler ansøgte, Sagen vedkommende, kan det ikke nægtes, at de to Bemærkninger bestoværende ikke ere aldeles ubegrundede, at der ikke har været saa stor Frugtbarhed, som man kunde ønske, og en langt større Dødelighed, end man skulde vente. Denne, troer jeg, have Sagkyndige tilskrevet stedsfindende Mangler ved de derværende Bygninger, og den mindre Frugtbarhed, at der er for saa fremmede Bestellere. Jeg troer imidlertid, at naar Forsøgene nu blive fortsatte, vil der være al mulig Grund til, og det er jo under den foreløbige Behandling fra mange Sider blevet paapeget som høist nødvendigt, at skaffe mere friskt Blod ind i Stutteriet, for at der ikke skal finde for hyppige Parringer Sted mellem nærbeslagtede Heste, ligesom det jo maaste ogsaa kan blive nødvendigt, at der maa foretages visse Forbedringer ved Bygningerne, for at skaffe bedre Luft og fjerne Fugtighed og beslige. Naar dette skeer, og der saaledes i det Hele tilveiebringes heldigere Vilkaar for Stamstutteriet, er der efter Sagkyndiges Mening tilstrækkelig Grund til at vente sig Noget af dette Forsøg. Men, som sagt, Spørgsmaalet om det frederiksborgske Stamstutteries Opretholdelse anseer jeg for indrømmet, for givet, efter alle Forhandlinger ved denne Sags foreløbige Behandling, og efter de udtrykkelige Udtalelser af Finantsudvalget i dets Heelhed, paa et enkelt Medlem nær, der jo ganske vist vil gjøre kort Proces med hele Sagen, dersom dens Skjæbne alene var afhængig af ham. Jeg skal til Slutningen kun bemærke, at jeg ikke har talt om „Kronens Glænde“, og den ærede Rigsdagsmand har saaledes været nødsaget til at tage Forhandlingerne fra Theatersagen til Hjælp, for at finde Noget at udsætte paa den Lov, som her foreligger.

Mourier-Petersen: Jeg skal kun tillade mig med ganske saa Ord at høre mig mod den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage), forinden jeg gaaer

over til at omtale mine Endringsforslag. Jeg troer, at selv om man maa indrømme, at der fra Statens Side er skeet Feil i hele den Maade, hvorpaa Heste- og Huusdyravlen hidtil er bleven understøttet, og at de Beføstninger, der ere anvendte, ikke staae i Forhold til den Nytte, som de have fremkaldt, saa er man dog uberettiget til at statuere som noget Givet, at det fremdeles skulde vedblive paa samme Maade, efterat man har faaet Blikket aabnet for de Feil, som ere begaaede, og er villig til at rette dem. Jeg maa dernæst bemærke, at naar man taler om, at der er skeet Feil i den Maade, hvorpaa der fra Statens Side er virket i disse Forhold, gjælder det navnlig Hesteavlens, medens der med Hensyn til de øvrige Huusdyr er virket meget Godt igjennem Landbosforeningerne. Jeg skal imidlertid ikke uførligt imødegaae den ærede Rigsdagsmand, og det saameget mindre, som det allerede er skeet af den høitærede Indenrigsminister, der nu talte; men jeg vil dog haabe, at den ærede Rigsdagsmand ikke i den Grad har omstemt det høie Thing, at det jo nok vil laane mig et velvilligt Øre for de Bemærkninger, jeg har at gjøre, som ere af en stik modsat Artskuelse, og jeg troer at have Krav paa at blive hørt i denne Retning, da den Sag, jeg vil forfægte, ikke kan bringe mig personlig nogen Fordeel, eftersom jeg ikke har med Opdrætning at gjøre, men jeg taler kun, fordi denne Sag er af stor Vigtighed og har stor Interesse for en stor Deel af Landbefolkningen, som imødeser dens heldige Ordning med Længsel, og med mig vil være den høitærede Indenrigsminister taknemmelig for den Interesse, han har lagt for Dagen for at fremme Loven. Hvad endelig det angaaer, at vi ikke skulde give vor Stemme til at opretholde Instituter, der koste Staten bethdeligt, saa er ogsaa jeg meget interesseret i, at vore Udgifter ikke blive større end nødvendig; thi jeg er ligesaa vel flatterende Borgere som de Andre. Efter disse saa Bemærkninger skal jeg nu gaae over til de Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 9, og som angaae den Maade, hvorpaa Udvidelsen af Stamstutteriet rettest efter min Mening bør gaae for sig. Jeg nævner nemlig den Hovedanskuelse, at vort Lands Hesteavl skal op hjælpes uden Kryds-